

VI.3. Janusza B. Kępa prawo syntezy.

Obecnie rozpatrzmy proces syntezy w równych przedziałach czasowych $\Theta = \text{constant}$.

Niech na początku procesu syntezy ilość cząstek w układzie wynosi N_0 .

Po pierwszym okresie Θ ilość cząstek w układzie wynosi N_1 . Wobec tego, w pierwszym okresie procesu syntezy w układzie przybyło $\Delta N_1 = (N_1 - N_0)$ cząstek (Fig. VI.3.1.).

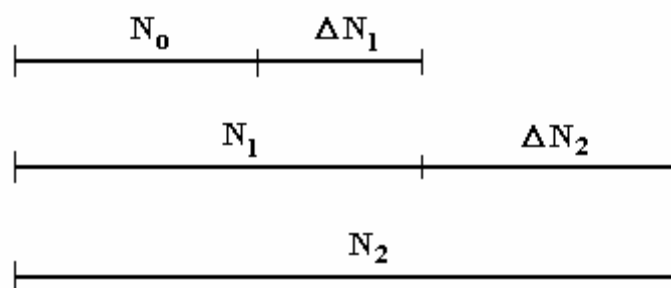

Fig. VI.3.1. Schemat procesu syntezy w równych przedziałach czasowych Θ .

Z kolei, po drugim okresie Θ ilość cząstek w układzie wynosi N_2 . Wobec tego, w drugim okresie procesu syntezy przybyło $\Delta N_2 = (N_2 - N_1)$ cząstek.

Tak więc, podobnie jak w przypadku procesu rozpadu, dla procesu syntezy możemy napisać:

$$\frac{N_k}{N_{k+1}} = \frac{\Delta N_{k+1}}{N_k} = \frac{(N_{k+1} - N_k)}{N_k}$$

Z powyższego, mamy:

$$(N_0^2 - N_1 \cdot \Delta N_1) = (N_1^2 - N_2 \cdot \Delta N_2) = \dots = (N_{n-1}^2 - N_n \cdot \Delta N_n) = 0$$

Z powyższego znajdujemy dwa rozwiązania:

$$\left. \begin{aligned} \left(\frac{N_1}{N_0} \right)_1 &= \left(\frac{N_{k+1}}{N_k} \right)_1 = \frac{1 + \sqrt{5}}{2} = P \\ \left(\frac{N_1}{N_0} \right)_2 &= \left(\frac{N_{k+1}}{N_k} \right)_2 = \frac{1 - \sqrt{5}}{2} = -D \end{aligned} \right\} \quad (\text{VI.3.1.})$$

Postępując podobnie jak w przypadku procesu rozpadu (Eqs VI.2.3.), z zależności (VI.3.1.) znajdujemy:

$$n_k = n_0 \cdot P^k$$

oraz

$$\Delta n_k = n_k \cdot P = n_0 \cdot P^k \cdot P = n_0 \cdot P^{k+1}$$

Ilość cząstek przyłączonych do układu po k okresach jest równa różnicy $(n_k - n_0) > 0$, i znajdujemy:

$$\sum \Delta n_k = (n_k - n_0) = n_0 (P^k - 1)$$

Rozpatrując proces syntezy w czasie t , i podobnie jak w przypadku rozpadu według zależności (VI.2.7.) oraz (VI.2.8.), możemy odpowiednio napisać:

$$n_t = n_0 P^{\Omega \cdot t} \quad (\text{VI.3.2.})$$

co opisuje proces syntezy według reguły *divina proportio*, gdzie n_t jest ilością cząstek w układzie po czasie t procesu syntezy.

Wobec tego, w czasie t w układzie przybyła taka ilość Δn_t cząstek, że:

$$\Delta n_t = (n_t - n_0) = n_0 (P^{\Omega t} - 1) \quad (\text{VI.3.3.})$$

Jednostka czasu: $\Theta = 1/\Omega$ wyznacza okres danego procesu syntezy, podobnie jak jednostka czasu \mathcal{G} w przypadku procesu rozpadu.

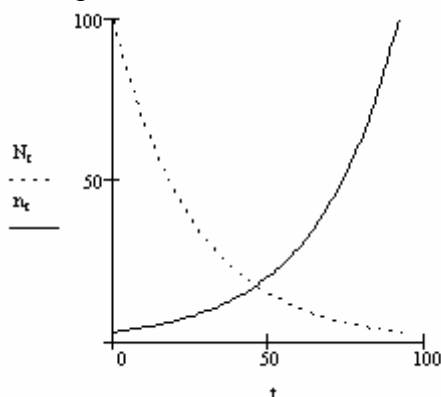

Fig. VI.3.2. Krzywe rozpadu (Eq. VI.2.6.) oraz syntezy (Eq. VI.3.2.).

Uwagi końcowe.

Rozwiązania (VI.2.2.) oraz (VI.3.1.) otrzymaliśmy tylko przy jednym założeniu, że naturalny proces przemiany materii charakteryzuje się okresowością¹.

Wynikające stąd zależności (VI.2.6.) oraz (V.2.7.) dla procesu rozpadu, a także zależności (VI.3.2.) oraz (VI.3.3.) dla procesu syntezy, przebiegają według reguły *divina proportio* \mathcal{D} .

„Złoty podział odcinka” znany był w Europie od czasów Starożytnych.

Jednak Europejczycy nie przypisywali mu jakichś szczególnych własności.

Dopiero ok. 1900 r. Jay Hambidge (1867-1924), a za nim z kolei inni wskazali, że motyw *divina proportio* \mathcal{D} występuje nie tylko w wielu wyrobach i sztuce starożytnych Egipcjan, i z kolei starożytnych Greków i Rzymian, lecz często spotykany jest w przyrodzie, tak nieożywionej jak i ożywionej.

Wzrost oraz kształt wielu kryształów, podobnie wzrost i budowa wielu roślin i zwierząt, w tym także człowieka, podlegają regule *divina proportio* \mathcal{D} .

A to kolei może sugerować, że *divina proportio* \mathcal{D} jest jednym z podstawowych kodów świata materialnego, na przykład kodów genetycznych.

Jak wiadomo, uszkodzenie lub degeneracja danego kodu jest bezpośrednią przyczyną poważnych chorób, łącznie z nowotworem odpowiednio złośliwym.

Ponadto, reguła *divina proportio* \mathcal{D} zawiera w sobie kod kierunkowości, co też znane jest jako układy lewo,- oraz prawoskrętne danej struktury.

I tak na przykład, znany cukier spożywczy w układzie lewo,- lub prawoskrętnym niczym specjalnie nie różni się: ani wyglądem czy smakiem, ani też składem chemicznym.

Ale jeden z nich jest silną trucizną, natomiast drugi spożywamy ze smakiem, często w nadmiarze.

Jak to dalej wykażemy, słynna piramida Cheopsa zbudowana jest dokładnie według reguły *divina proportio* \mathcal{D} .

A to może oznaczać, że już Starożytni znali podstawowe procesy tego świata materialnego...

¹ Podstawowymi cechami tego świata materialnego jest ruch oraz okresowość zjawisk i procesów fizycznych. Powtarzalność zjawisk fizycznych wyrabia pojęcie czasu.

Gdyby nie było powtarzalności zjawisk, nie byłoby możliwy proces poznawania, a tym samym nie byłoby nauki! Śmierć absolutna – absolutny brak powtarzalności zjawisk (procesów) fizycznych, i bez możliwości ich generacji. Jest to też „absolutny koniec (tego) świata materialnego”. Amen.